

KARAWANA (12) *sb f*

kara- (11), kãrã- (1) *StryjKron*; -wa- (11), -wą- (1); -wã- (10), -wa- (1) *BielKron* (10 : 1); *końcowe a jasne*.

sg N karawãna (3). \diamond *G* karawãny (5). \diamond *A* karawãnę (2). \diamond *pl A* karawãny (1). \diamond *I* karawãny (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Kierowane przez ludzi stado jucznych wielbłądów (12) : Arábowie tám przychodzą s końmi álbo s fkaráwany [!]/ tho ieft z wielbłądy. *BielKron* 449v; Nádiechálifmy ie gdy woyfkiem leżeli/ było ich w pocźcie trzydzieści y pięć tylięcy Káráwany/ to ieft Wielbłądow/ á ludźi o czterdzieści thylięcy *BielKron* 456; A tám przystałem do Káráwany Indyifkiewy *BielKron* 457v, 456 [6 r.], 456v, 457.

karawana czyja (1): Miáfto zburzyli/ gdzie wielkich fkarbow y łupow doftáli/ Bo tám y Karawãny Kupcow Tureckich záfkoczyli *StryjKron* 772.

W charakterystycznych połączeniach: karawana indyjska, kupcow; wodz karawany; strzedz karawany; napawać karawanę.

ZCh